

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio quinta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

celum et terram: et spiritus domini serebatur super aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat et erant valde bona. ¶ Iguit perfecti sunt celi et terra et omnis ornatus eorum. Et. **Lectio quarta.**
Dixit vero deus. Congregetur aqua que sub celo sunt in locum unum et appareat arida. et factum est ita. Et vocauit deus aridam terram: congregationesque aquarum appellauit maria. Et vidit deus quod esset bonum et ait Germinet terra herbam viarentem et faciente semen et lignum portiferum faciens fructum iuxta genus suum cuius semine in semetipsa sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam viarentem faciente semen iuxta genus suum: lignumque facies fructum: et habens unumquodque sementem sicut speciem suam. Et vidit deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane dies tertius. Tu autem dominus. ¶ Formauit igitur dominus hominem de limo terre et inspiravit in faciem eius spiraculum vite. Et factus est homo in animam viuentem. ¶ In principio fecit deus celum et terram et plasmavit in ea hominem. Et Gloria. Et. **Sermo beati iohannis episcopi Lectio quinta.**
Dignitas humanae originis facile agnoscitur considerata secundum simile sibi. ¶ Ade vero

limitate auctoris. Nec enim facile poterat esse vel leue quod manus sacra confinxit et celestis fatus in vitalem substancialiam animauit: maxime cum idem artifex deus potestates suas in omnem fabricam eidem homini fuerat traditurus: ut quem sicut presidem post se fas cere disponebat eundem faceret plenum atque perfectum. Tu autem. ¶ Tunc ergo dominus hominem et posuit eum in paradisum voluptatis. Et operaretur et custodiret illud. ¶ Formauit igitur dominus hominem de limo terre et posuit eum in paradisum. Et opera returnerunt et custodiuntur. **Lectio quinta.**
Et ut haberet in sese dignitatem sicut precelleret et potestatem sicut cunctis animantibus imperaret soli seruientes illi a quo ei cuncta fuerant subiugata ut imperaret mundo: seruiret deo: creatorem suspiceret creaturam sibi parere compelleret: tantumque ditionis se se domino debere perspiceret: quantu ipse a creatura exigeret: habens in propria potestate et obedientiam et contemptum obedientiam qua viueret: contemptum quo digne pro meritis interret. ¶ Dicit dominus deus non est bonum esse hominem solum. Faciamus ei adiutorium simile sibi. ¶ Ade vero

inueniebatur adiutor similis
cuius dixit quoqz deus Faci.
Unde effectū ē **Lectio sexta**
ut contēdo mortē incideret
qui obediendo viuere potuiss/
set. **E**nī p̄tatem concessā dum
in cōtemptrū p̄culit t̄ vite pri/
uilegiū pdidit. Et tñ creaturā
ad huc eius seruat imperiū
licet ip̄e creatori sūū denegaz/
rit obsequium. **E**nī apparet
qd̄ sue felicitati detraxerit cui
peccator̄ merita eius statum
ad huc mutare nō possint. **Tu**
R. Immisit domin⁹ soporez
in adam: t̄ tulit vñā de costis
eius: t̄ edificauit costā quam
tulerat dñs in adam in muli/
erem. t̄ addurit eū ad adā ut
videret quid vocaret eam. Et
vocauit nomen eius virago:
qz de viro suo sumpta est. **V.**
Hoc nunc os ex ossib⁹ meis;
t̄ caro de carne mea. **E**t **Gla.**
Et. **In tertio noct. añ.** Ite et
vos in vineā mēā t̄ quod iu/
stum fuerit dabo vobis. **ps.**
Celi enarrat añ. Eloca ope/
rarios t̄ redde illis mercedeſ
suā dicit dominus. **ps.** Exau/
diat. **añ.** Tolle qd̄ tuū ē t̄ ya/
de qz ego bonus sū dicit dñs.
ps. Dñe in virtu. **V.** Ego di/
xi dñe. **Sedm Datheum.**
Enī illo r̄pe: Dixit iesus
discipulis suis Simile
est regnum celorum homi pa/
triſamiliā qui exiit p̄ ſuo ma-

ne conduicere oparios in vñē
am suā. Et reliqua. **O**mnia
In explanatōne **beati gregorii**,
ſua multa ad loquendū sancti
euangelij lectio postulat quā
volo ſi poſſuſ sub breuitate p̄
ſtringere ne nos et extensa pro/
cessio et prolīxa expositio vñ/
deatur onerare. Regnum ce/
lorum patrifamilias ſimile di/
citur qui ad excolendam vñē
am ſuā oparios coudurit. **E**t
Num deambularet dñs i
paradiso ad auram post meri/
diem clamauit et dixit adam
vbi es: audiui domine vocem
tuā et abscondi me. **V.** Dñe
audiui auditoꝝ tuā t̄ timul/
Quis vero patris ſa/
miliaſ ſimilitudinē rectius te/
net qd̄ conditor noster q̄ regit
quos condidit t̄ electos ſuos
ſic in m̄bo hoc poffidet quāſi
ſubiectos dñs i domo q̄ hab̄
vnicā vniuersitā ſc̄ eccliam q̄
ab abel iusto vſqz ad ultimum
electum qui in fine m̄di naſci/
turus est quot sanctos p̄culit
quāſi tot palmites m̄ſi. **E**t
R. In sudore vultus tui re/
ſceris pane tuo dixit dñs ad
adam cū operatus fueris ter/
ram. Non dabit fructus ſuos
ſed spinas t̄ tribulos germia/
bit tibi. **V.** Pro eo q̄ obedieſ
ti vocis vroris tue p̄l q̄ mee
maledicta terra in opere tuo.
Non dabit. **Lectio nona.**